

1 โครินธ์ 13. Corinthians 13.

(ขอบคุณคุณพ่ชรีปาน อิศรภักดี ที่ส่งข้อความดี ๆ มาให้)

แม้ข้าพเจ้าพูดภาษาของมนุษย์และของทูตสวรรค์ได้ ถ้าไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็เป็นแต่
เพียงฉาบหรือฉิ่งที่ส่งเสียงอึกทึก (13.1)

*If I could speak all the human and angelic tongues, but had no love, I would only
be sounding brass or a clanging cymbal.*

แม้ข้าพเจ้าจะประกาศพระวาจา เข้าใจธรรมล้ำลึกทุกข้อและมีความรู้ทุกอย่าง หรือมี
ความเชื่อพอที่จะเคลื่อนภูเขาได้ ถ้าไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่มีค่าสำคัญแต่อย่างใด (13.2)

*If I had the gift of prophecy, knowing secret things with all kinds of knowledge,
and had faith great enough to remove mountains, but had no love, I would be nothing.*

แม้ข้าพเจ้าจะแจกจ่ายทรัพย์สินทั้งปวงให้แก่คนยากจน หรือยอมมอบตนเองให้นำไปเผาไฟ
เสีย ถ้าไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็มิได้รับประโยชน์ใด (13.3)

*If I gave everything I had to the poor, and even give up my body to be burned, if
I am without love, It would be of no value to me.*

ความรักย่อมอดทน มีใจเอื้อเฟื้อ ไม่อิจฉา ไม่โอ้อวดตนเอง ไม่จองหอง (13.4)

Love is patient, kind, without envy. It is not boastful or arrogant.

ไม่หยาบคาย ไม่เห็นแก่ตัว ความรักไม่ฉุนเฉียว ไม่จดจำความผิดที่ได้รับ (13.5)

It is not ill mannered nor does it seek its own interest.

Love overcome anger and forgets offenses.

ไม่ยินดีในความชั่ว แต่ร่วมยินดีในความถูกต้อง (13.6)

It does not take delight in wrong, but rejoices in truth.

ความรักให้อภัยทุกอย่าง เชื่อทุกอย่าง หวังทุกอย่าง อดทนทุกอย่าง (13.7)

Love excuses everything, believes all things, hopes all things, endures all things.

ความรักไม่สิ้นสุด แม้การประกาศพระวาจาจะถูกยกเลิก แม้การพูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจ
จะยุติ แม้ความรู้จะหมดสิ้น (13.8)

*Love will never end. Prophecies may cease, tongues be silent and knowledge
disappear.*

เพราะเรารู้อย่างไม่สมบูรณ์ และประกาศพระวาจาอย่างไม่สมบูรณ์ (13.9)

For knowledge gasps something of the truth and prophecy as well.

แต่เมื่อสิ่งที่สมบูรณ์มาถึง ความไม่สมบูรณ์จะสูญสิ้นไป (13.10)

And when what is perfect comes, everything imperfect will pass away.

เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็กข้าพเจ้าก็พูดจาเหมือนเด็กๆ คิดเหมือนเด็กๆ ใช้เหตุผลเหมือน
เด็กๆ แต่เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าก็เลิกประพฤติเหมือนเด็ก (13.11)

*When I was a child I thought and reasoned like a child, but when I grew up, I
gave up childish ways.*

ในเวลานี้ เราเห็นพระเจ้าเพียงรางๆเหมือนเห็นในกระจกเงา แต่เมื่อถึงเวลานั้น เราจะ
เห็นพระองค์เหมือนพระองค์ทรงอยู่ต่อหน้าเรา เวลานี้ ข้าพเจ้ารู้อย่างไม่สมบูรณ์ แต่เมื่อ
ถึง เวลานั้น ข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนที่พระองค์ทรงรู้จักข้าพเจ้า (13.12)

Likewise, at present we see dimly as in a mirror, but then it shall be face to face.

Now we know in part, but then I will know as I am known.

ขณะนี้ยังมีความเชื่อ ความหวังและความรักอยู่ทั้งสามประการ แต่ที่ยิ่งใหญ่กว่าสิ่งใดทั้งหมดคือ
ความรัก (13.13).

Now we have faith, hope and love, these three, but the greatest of these is love.